

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 84. Transylvaniae Principatus a Sigismundo Batorio in Andream
Cardinalem translatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

pullam, postea vero violaceam per trimestre indueret, totamque aulam suam lugubri habitu incedere juberet, quamvis Proceres nonnisi complacendi studio exterius luctum simularent, cordetenus tamen summopere gauderent, cum per hujus fœminæ mortem Regi de nuptiis suæ Majestati congruis, Regnoque de legitimæ prolis spe provisum esset, sperandumque foret, quod tam horrendi casus memoria Henrici animum ad feriam vitæ correctionem impelleret: attamen cum ab ejusmodi famulis, qui nec Regis famam, nec ejus conscientiam, minus regni salutem cordi habebant, atque unice propriæ utilitatis studio impulsu cupiditatibus Regis sui inservire gestiebant, circumdatus esset, hinc brevi aliam puellam nomine Entraguesiam, cujus Mater olim Caroli IX. scortum ex eo Alvernæ Comitem susceperat, non minus ardenti amore deperibat, eique scriptotenus etiam futuri matrimonii fidem dedisset, nisi Rosnæus Baro Regem proposita obtinendi divortii difficultate ab infano hoc proposito avertisset.

§. LXXXIV.

Transylvaniæ Principatus a Sigismundo Battorio in Andream Cardinalem translatus.

Inte-

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

Thu. p. 859.
Londorp. to.
3. l. 4. p. 179.
Spond. ad
hunc ann.
num. 1.
Isthuanfius
l. 31. p. 721.

Interim Transylvaniæ Principatus Sigismundi levitatem variis fortunulibus exponebatur; quippe hic Sigismundus Batorius ejus Princeps cellenis suæ nuper factæ poenitens Claudioburgi, seu Claudiopoli Ordinum suorum comitia habuit, missisque ad Rudolphum Cæsarem Legatis rursus in ejus gratiam redire statuit; ast mutata illius sententia mense Martio Medutii, ignobilis oppido in Poloniæ finibus sito, alia celebrat comitia, ubi proluxa oratione habita in Andream Bathorium Cardinalem Patruelem suum Transylvaniæ Principatum transtulit, ipse vero itinere per Moldaviam facto reservatis sibi viginti quatuor aureorum millibus in Poloniam ad Zamoscium Poloniæ Cancellarium, atque exercitus Belliducem denuo secessit, prius tamen ex domesticis suis quemdam ad Turcarum Imperatorem ablegavit, qui Legatis suis eo destinandis securitatem impetraret. Rudolphus Cæsar, quid in Dacia actum esset, comperiens, tantæque perfidiæ indignitate commotus Sigismundi Legatos, ubicunque reperirentur, comprehendere præcepit, qui tamen Thoronam delati intellecta Principatus translatione ibidem tamdiu subsistere decernebant, donec de Cæsaris voluntate certiores fierent: brevi tamen a Cardinali Andrea

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

alii Oratores decernebantur, qui agerent cum Petzio Rudolphi Consiliario, cui etiam ineunte mense Aprili Pragæ redeunti Andreas Batorius hortante Malaspina Sanseverinate Episcopo, Pontificisque Nuntio literas committebat, quibus Cæsaris iudicio plene sese subiiciens nil nisi dissidia nuper exorta amice componi rogabat: cum autem factis perspectum esset, quod duntaxat moras nequire, nec non ad arma paranda spatium nancisci quæreret, hinc Rudolphus dilato ad literas responso Bastæ Belliduci, ut copias suas in Daciam duceret, præcipit, simulque Michaelem Transalpinæ Valachiæ Despotam alias Bathoriano nomini infensum sollicitat, ut & ipse violatæ fidei injuriam armis ulcisceretur. Hoc comperto Cardinalis iterato literis ad Georgium superioris Hungariæ Præfectum datis, ejus apud Cæsarem patrocinium implorat, & per Cornisium Casparum exponit, quod quidem omnem sibi a Turcis opem polliceri posset, Religionis tamen, ac patriæ libertatis amore longius prævalente cum Cæsare litem sine sanguinis profusione componere mallet: verum Bastæ speciosa hæc Cardinalis verba responsis officiosis rependens vana eundem spe lætabat: interea vero cum exercitu suo die decima octava Octobris occupata Stephano-
noli

Sæcul. XVI. nopoly cum octodecim belli tormentis
 A.C. 1599. Hemenstadium contendit.

§. LXXXV.

Bathorius Cardinalis a Michaeli Valachia Præfecto profligatus.

Havvæus de bello Belg. ad hunc ann. Spond. & Thuan. l. c. Petrus de Reva de Monarchia Regni Hungarici centu. 6.

Andreas Cardinalis, cum Cæsaris gratiam recuperare desperaret, saltem Michaelem Valachia Vaivodam ab armis capeffendis avertere nitebatur: quapropter Oratorem Pontificium veluti a Cæsare missum ablegabat, qui Patrice, & Rudolphi nomine Michaeli nuntiaret, ut quantocius Transylvaniam finibus excederet, nullamque huic Provincia molestiam inferret: verum hic, cum aucupandæ Transylvaniam Præfecturæ spes ipsum ad arma Cæsari suppeditanda incitasset, de rei veritate dubitans, novum hoc Imperatoris mandatum sibi exhiberi postulabat, Oratore autem id penes Bathorium asservari affirmante Michael, prout jussus erat, hostilem in modum adverfus Cardinalem agere incipiebat, castrisque ad Cibinium propugnaculum, ubi Cardinalis hærebat, promotis faciem ad Cardinalem misit, qui eidem denuntiaret, nisi quantocius ab armis desisteret, Cæsarisque clementiæ se submitteret, arma ad ejus exitium parata fore. Cardinalis tam arroganti denuntiatione commotus remisso